

והשיב על זה כבוד הג"א שליט"א מאנגליה:

בדבר פיה"מ בסוף מכות, הדברים ברורים, וכמה פעמים הביא מו"ר הרב דסלר זצ"ל דברי הרמב"ם, שעיקר הכל המצוה לשמה, היינו בלי שום פניה, אלא לעשות נחת רוח ליוצרנו.

ודברי מרן הגאון עזרי"ל שליט"א ברורים, שכל מה שכפרסום קשה לשמור על הלשמה. ואין צורך להאריך בזה.

"יקר בעיני ללמד עיקר מעיקרי האמונה"

בס"ד יום ג' לס' "והתחזקתם" י"ט סיון תשמ"ג ז"מ ת"ו
ידידי יקירי אהובי שליט"א

אלף שלמי תודה על העונג הרוחני העצום שהסב לי בקראי את ספרו הנפלא, כבכורה בטרם קיץ בעודה בכפי בלעתי, ומאד מאד התעשרתי בעושר רוחני רב בעברי בין בתרי אמריו הנחמדים, אשר בטוב טעם ודעת נאמרים, הולך למישרים, ומחזק הלבבות באמונת אומן, ושכרו הרבה מאד, והי' בצאת הספר הנשגב הזה לאור עולם — בודאי יהי' מאיר לארץ ולדורים עלי'.

וכבר אמר רבנו הרמב"ם בסוף פירוש המשנה לברכות "כי יקר בעיני ללמד עיקר אחד מעיקרי האמונה יותר מכל אשר אלמדהו", ושמעתי מת"ח יקר אחד שליט"א, שאמר כבוד מרן גאון עוזנו מאור עינינו רב רבנן מופת הדור הגאון עזרי"ל שליט"א: "יותר מכל אשר אלמדהו" — היינו: כל היד החזקה, וכל פירוש המשנה, כל זה הי' הגאון אלמדהו" של הרמב"ם, כלומר כל התורה שבעל פה כולה, ועל זה כתב הרמב"ם ש"יקר בעיני ללמד עיקר מעיקרי האמונה" יותר מכל זה...

והי' חלקם ממזכי הרבים האמיתיים אשר יזהירו כוזהר הרקיע, ויעזרכם השי"ת בשוכע שמחות נצח סלה ועד.

הנני כופל תודתי עד בלי די

מוקירם ומכבדם כרום ערכם הנשגב

דושתה"ר באהב"ר אמיתית

משה מרדכי הלוי שולזינגר

"תאמר לה בבקשה שהרב שך מבקש מחילה..."

מרן זצוק"ל עיכב אצלו אברך ת"ח אחד, ביום ששי אחד אחה"צ, וליכן אתו איזה ענין בלימוד. לכשסיים אמר לו: באמת עשיתי שלא כהוגן, כי אשתך מחכה לך עכשיו מאד, ביום ששי אחה"צ, שהעבודה בבית מרובה מאד, ואני צריך לבקש ממנה מחילה, תמסור לה בבקשה חפיסה שוקולד זו, ותאמר לה בבקשה שהרב שך מבקש מחילה שהי' צריך מאד את בעלה שיעזור לו באיזה ענין בלימוד, ושולח את השוקולד לפיוס...

„ואחת על שם העתיד...”

אברך אחד נכנס לרבנו זצוק”ל כשבועיים אחרי נישואיו, בליווי חבר שלו, עדיין בחור, ודיברו מה שדיברו. כשסיימו, נטל מרן שתי סוכריות, ונתן לאברך ואמר: אחת לך, ואחת לאשתך... ונטל עוד שתי סוכריות ונתן לבחור ואמר: אחת לך, ואחת על שם העתיד...

1234567 ח"ח

„צריך לומר „תורה” בענין קל...”

סיפרו למרן זצוק”ל, שחתן אחד במסיבת ה”תנאים” שלו אמר „תורה” כעשר דקות בסוגיא דחרדל ודבורים [אהה! מי כרבנו זיע”א מורה בסוגיא נוראה עמיקתא וטמירתא זו, עיין קונטרסו הנורא בדיני הרחקת נזיקין שב”אבי עזרי” הלכות שכנים!...] .

ואמר מרן [כדי ללמד להועיל להשומע]: לא היה צריך לומר בסוגיא קשה כזו של חרדל ודבורים, צריך לומר בענין יותר קל, שכולם מבינים...

„האם אתה „ברוגז” אתי...”

כל כך הי’ מרן זצוק”ל מסור לתלמידים. יום אחד נגש לתלמיד אחד באמצע ה”סדר” בשיבה ואמר לו: תגיד, האם אתה „ברוגז” אתי?... למה אינך נגש לדבר אתי בלימוד, לשאול שאלה?...
מזרחי

ונתנה תוקף ענותנותו של רבנו זצוק”ל

ונתנה תוקף ענותנותו של רבנו זצוק”ל, שאמר פעם אחת: אתם מתפלאים למה כולם באים אלי לספר ולהתייעץ ולהשיח דאגותיהם? יש לזה רק סיבה אחת: מפני שהם מכירים אותי שאני איש שומר סוד, שאינני מספר לשום אדם שבעולם מה שמישהו מספר לי... [א”ה: עיין חידושי חתם סופר ע”ז ל”ה ב’].

והוסיף בענותנותו: זו גם הסיבה שר’ וועלוועל [הרב דבריסק זיע”א] הי’ מדבר אתי הרבה, מפני שידע שאינני מספר מאומה לאף אחד, ואכן הייתי נמנע מללכת לביקורי חג לגאונים גדולים מפורסמים בירושלים, אפילו קרובי משפחתי, מפני החשש שמא ישאלו אותי מה אמר הרב מבריסק בענין זה וזה, ולא קבלתי רשות מר’ וועלוועל לדבר בשמו, ומפני כבודם הרם לא אוכל לומר להם שאסור לי לספר, ולכן לא הלכתי אליהם... והוסיף מרן זצוק”ל: ואף גם זאת מבין אני שר’ וועלוועל הי’ מאד מרוצה מזה שכשהי’ מדבר אתי והייתי רואה שמישהו בא לדבר אתו, הייתי מיד קם והולך, ולא נשאר אפילו רגע, שלא לגרום אי נעימות.

ופעם אחת, באמצע שיחה עם מרן הגרי”ז, ראיתי בחלון שהרב אברמסקי מגיע, וקמתי מיד ללכת, ואמרתי לר’ וועלוועל: אגוסן טאג, הרב אברמסקי קומט... [יום טוב, הרב אברמסקי בא...], ור’ וועלוועל ברוב ענותנותו [שהי’ לי תמיד רגש שהגרי”ז חושב